

Тернопільська обласна рада
Департамент освіти і науки Тернопільської обласної військової адміністрації
Фаховий коледж Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної
академії ім. Тараса Шевченка

ЗАТВЕРДЖЕНО

Голова приймальної комісії

Роман ДУБРОВСЬКИЙ

» 13 квітня 2023 р.

ПРОГРАМА ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

для спеціальностей: **012 Дошкільна освіта,**
014 Середня освіта (Трудове навчання та технології)
(на основі базової середньої освіти)

Розглянуто і схвалено на засіданні
циклової комісії гуманітарних дисциплін
(протокол № 9 від «17» квітня 2023 р.)

Голова циклової комісії

Оксана ТЕРП'ЯК

Кременець, 2023

Укладачі:

Терп'як О. П. – голова циклової комісії гуманітарних дисциплін;

Яцюк Н. М. – викладач української мови.

Програма індивідуальної усної співбесіди з української мови для спеціальностей 012 Дошкільна освіта, 014 Середня освіта (Трудове навчання та технології).

(I курс на основі базової середньої освіти)

(ФАХОВИЙ МОЛОДШИЙ БАКАЛАВР)

Програма розроблена для вступників 2023 року, які бажають здобути освітньо-професійний ступінь фахового молодшого бакалавра на основі базової середньої освіти за спеціальностями 012 Дошкільна освіта, 014.10 Середня освіта (Трудове навчання та технології) у Фаховому коледжі Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка.

Мета індивідуальної усної співбесіди – визначити у вступників рівень теоретичних знань та практичних умінь з української мови за курс базової середньої освіти.

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму індивідуальної усної співбесіди з української мови (далі – ПРОГРАМА) розроблено на основі Закону України Про повну загальну середню освіту (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2020, № 31, ст.226), Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1392 та **Програми для загальноосвітніх навчальних закладів «УКРАЇНСЬКА МОВА 5–9 класи»**, затвердженої Наказом Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804.

Мета базової середньої освіти – розвиток і соціалізація особистості учнів, формування їхньої національної самосвідомості, загальної культури, світоглядних орієнтирів, екологічного стилю мислення і поведінки, творчих здібностей, дослідницьких і життєзабезпечувальних навичок, здатності до саморозвитку й самонавчання в умовах глобальних змін і викликів.

Випускник основної школи – це патріот України, який знає її історію; носій української культури, який поважає культуру інших народів; компетентний мовець, що вільно спілкується державною мовою, володіє також рідною (у разі відмінності) й однією чи кількома іноземними мовами, має бажання і здатність до самоосвіти, виявляє активність і відповідальність у громадському й особистому житті, здатний до підприємливості й ініціативності, має уявлення про світобудову, бережно ставиться до природи, безпечно й доцільно використовує досягнення науки і техніки, дотримується здорового способу життя.

Мета навчання української мови в школі (предметна) – формування компетентного мовця, національно свідомої, духовно багатой мовної особистості.

Відповідно до поставленої мети головними **завданнями** навчання української мови в основній школі є:

- виховання стійкої мотивації й свідомого прагнення до вивчення української мови;
- формування духовного світу учнів, цілісних світоглядних уявлень, загальнолюдських ціннісних орієнтирів, тобто прилучення через мову до культурних надбань українського народу й людства загалом;
- формування у школярів компетентностей комунікативно доцільно й виправдано користуватися засобами мови в різних життєвих ситуаціях і сферах спілкування з дотриманням норм українського етикету;
- ознайомлення з мовною системою й формування на цій основі базових лексичних, граматичних, стилістичних, орфоепічних і правописних умінь і навичок; здатності учня до аналізу й оцінки мовних явищ і фактів;
- формування вмінь розрізняти, аналізувати, класифікувати мовні факти, оцінювати їх з погляду нормативності, відповідності ситуації та сфери спілкування; працювати з текстом, здійснювати пошук інформації в різноманітних джерелах, використовувати її в самостійно створених висловленнях різних типів, стилів і жанрів.

ПРОГРАМА складається із пояснювальної записки, змісту програми, орієнтовного переліку запитань, критеріїв оцінювання, рекомендованої літератури та додатків.

2. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Розділ	Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки
1	2	3
I	Фонетика. Графіка. Орфоепія.	
	<p><i>Звуки мови і звуки мовлення. Голосні та приголосні звуки. Приголосні тверді та м'які, дзвінки й глухі; вимова звуків, що позначаються буквами г і г.</i></p> <p><i>Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї.</i></p> <p><i>Склад. Наголос. Орфоепічний словник і словник наголосів. Вимова наголошених і ненаголошених голосних. Ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Ненаголошені голосні, що не перевіряються наголосом.</i></p> <p><i>Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних.</i></p> <p><i>Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків (практично). Чергування [о] - [а], [е] - [і], [е] - [и]; [о], [е] з [і]; [е] - [о] після [ж], [ч], [ш]; [и], [і] після [ж], [ч], [ш], [шч] та [г], [к], [х] у коренях слів; [г], [к], [х] - [ж], [ч], [ш] - [з], [ц], [с]. Основні випадки чергування у - в, і - й.</i></p> <p><i>Орфоепія. Вимова префіксів з- (зі-, с-), роз-, без-, воз-, пре-, при-, при- та інших, а також їх правопис.</i></p>	<p>Вступник:</p> <p><i>визначає, що вивчає фонетика, графіка, орфоепія;</i></p> <p><i>розрізняє в словах тверді і м'які, дзвінки і глухі, шиплячі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні;</i></p> <p><i>визначає основні випадки чергування голосних і приголосних звуків;</i></p> <p><i>вимовляє звуки в словах відповідно до орфоепічних норм;</i></p> <p><i>правильно пише й обґрунтовує слова з вивченими орфограмами;</i></p> <p><i>знаходить і виправляє орфоепічні та орфографічні помилки на вивчені правила;</i></p> <p><i>розпізнає у словах і словосполученнях явища уподібнення, спрощення, чергування;</i></p> <p><i>вимовляє приголосні звуки відповідно до орфоепічних норм;</i></p> <p><i>правильно пише слова з вивченими орфограмами й обґрунтовує їх;</i></p> <p><i>користується словником іншомовних слів; знаходить і виправляє орфоепічні й орфографічні помилки на вивчені правила.</i></p>
	<p><i>Позначення м'якості приголосних на письмі буквами ь, і, є, ю, я. Сполучення - ьо, - йо-.</i></p> <p><i>Правила вживання м'якого знака.</i></p> <p><i>Правила вживання апострофа.</i></p>	<p>Вступник:</p> <p><i>засвоює правила використання м'якого знака та вживання апострофа;</i></p> <p><i>розрізняє подвоєння та подовження приголосних;</i></p> <p><i>виконує словникові роботи та тестові</i></p>

	<p>Правильна вимова та написання слів з апострофом. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних та збіг однакових приголосних звуків. Написання слів іншомовного походження: <i>и, і</i>, м'який знак та апостроф; подвоєння букв у словах іншомовного походження.</p> <p>Словник іншомовних слів.</p> <p><i>Основні правила переносу слів, вживання великої літери.</i></p>	<p>завдання; <i>користується словником іншомовних слів.</i></p> <p><i>засвоює</i> основні правила переносу слів, вживання великої літери та застосовує їх на практиці.</p>
II	<p style="text-align: center;">Лексика і фразеологія.</p> <p><i>Лексичне значення слова.</i> Однозначні й багатозначні слова. Вживання багатозначних слів у прямому і переносному значеннях. Загальноновживані (нейтральні) і стилістично забарвлені слова, діалектні, професійні слова і терміни.</p> <p><i>Групи слів за значенням:</i> синоніми, антоніми, омоніми, пароніми.</p> <p><i>Фразеологізми.</i> Поняття про фразеологізм, його лексичне значення. Джерела українських фразеологізмів. Прислів'я, приказки, крилаті вирази, афоризми як різновиди фразеологізмів.</p> <p><i>Групи слів за їх походженням:</i> власне українські й запозичені (іншомовного походження).</p> <p><i>Активна і пасивна лексика української мови:</i> застарілі слова (архаїзми й історизми), неологізми.</p>	<p>Вступник: <i>знає</i>, що вивчає лексикологія і фразеологія; <i>визначає</i> належність слів до певної лексичної категорії: однозначні й багатозначні, загальноновживані (нейтральні) і стилістично забарвлені слова, групи слів за значенням, фразеологізми, а також їхню роль у тексті; <i>пояснює</i> значення відомих слів, їхнє походження, значення фразеологізмів, прислів'їв, приказок, крилатих висловів; <i>добирає</i> з-поміж синонімів, антонімів, фразеологізмів найбільш відповідні контексту; <i>редагує</i> тексти з лексичними помилками.</p>
III	<p style="text-align: center;">Будова слова. Словотвір.</p> <p>Корінь, суфікс, префікс і закінчення, основа - значущі частини слова. <i>Змінювання і творення слів.</i> Твірна основа. Основні способи словотворення:</p>	<p>Вступник: <i>виділяє</i> у слові закінчення, корінь, префікс, суфікс та основу; <i>розрізняє</i> форми слова і спільнокореневі слова;</p>

	морфологічний (префіксальний, суфіксальний, префіксаль-но-суфіксальний, безафіксний, складання основ (або слів); неморфологічний (перехід слів з однієї частини мови в іншу).	<i>знає</i> основні способи словотвору; <i>визначає</i> способи творення слів; <i>уміє</i> самостійно утворювати нові слова вивченими способами.
	Творення складноскорочених слів	
IV	Морфологія. Орфографія.	
	Іменник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Вступник: <i>знає</i> , що вивчає морфологія; морфологічні ознаки іменника, його синтаксичну роль; особливості відмінювання іменників;
	<i>Іменники</i> – назви істот і неістот, загальні та власні.	<i>визначає</i> рід, число, відмінки іменників, відміни та групи (тверду, м'яку, мішану), а також іменники поза відмінами;
	<i>Рід іменників</i> . Іменники спільного роду. Рід невідмінюваних іменників	<i>використовує</i> відмінкові закінчення іменників чоловічого роду другої відміни на –а (-я), -у (-ю);
	<i>Число іменників</i> . Іменники, що мають форми тільки однини або тільки множини.	<i>утворює</i> відмінкові форми іменників кличного відмінка у звертанні; називного множини, орудного однини, родового множини;
	<i>Відмінювання іменників</i> . Поділ іменників на відміни та групи.	<i>уміє</i> відрізнити правильні форми від помилкових.
	Букви -а (-я), -у (-ю) у закінченнях іменників чоловічого роду другої відміни.	
	<i>Написання і відмінювання</i> чоловічих і жіночих імен по батькові.	
	<i>Уживання</i> відмінкових форм іменників; кличного відмінка у звертанні (земле, Василю, Олено, добродію, батьку).	
	<i>Синоніміка</i> деяких відмінкових закінчень: купив сіль (солі), хліб (хліба), твого ім'я (імені), пас ягнята (ягнят).	
	<i>Правила правопису складних іменників</i> (разом, окремо, через дефіс).	<i>вивчає</i> основні правила правопису складних іменників; <i>виконує</i> словникові та тестові завдання.
	Прикметник: Загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Вступник: <i>визначає</i> морфологічні ознаки прикметника, його синтаксичну роль;
	<i>Групи прикметників за значенням</i> : якісні, відносні, присвійні	<i>знаходить</i> прикметники в реченні;
	<i>Ступені порівняння</i> якісних прикметників: вищий і найви-	морфологічні ознаки, синтаксичну роль у реченні;

щій, способи їх творення (проста і складена форми)	<i>розпізнає</i> розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні),
<i>Відмінювання прикметників.</i> Повні й короткі форми якісних прикметників.	<i>відмінює</i> прикметники твердої і м'якої груп; <i>утворює</i> правильно форми вищого і найвищого ступенів порівняння якісних прикметників;
Прикметники твердої і м'якої груп, особливості їх відмінювання.	<i>відрізняє</i> правильні форми від помилкових.
<i>Правила правопису складних прикметників</i> (разом, окремо, через дефіс).	<i>вивчає</i> основні правила правопису складних прикметників; <i>виконує</i> словникові та тестові завдання.
Числівник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль	Вступник: <i>знає</i> загальне значення числівника, його морфологічні ознаки, синтаксичну роль у реченні;
<i>Відмінювання, творення та правопис складних числівників.</i> Особливості відмінювання.	<i>знаходить</i> числівники в тексті;
Поєднання числівника з іменником.	<i>визначає</i> їх граматичні ознаки; <i>утворює і вживає</i> правильно відмінникові форми числівників;
	<i>поєднує</i> правильно числівники з іменниками, застосовує правила правопису на письмі;
	<i>відрізняє</i> правильні форми числівників від помилкових
Займенник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Вступник: <i>знає</i> значення, морфологічні ознаки і синтаксичну роль займенника;
Розряди займенників за значенням, їх відмінювання та правила правопису складних слів.	<i>знаходить</i> займенники в тексті, правильно пише складні слова;
	<i>відмінює</i> всі розряди займенників; <i>відрізняє</i> правильні форми займенників від помилкових.
Дієслово: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Вступник: <i>знає</i> загальне значення дієслова, його морфологічні ознаки, синтаксичну роль;
<i>Форми дієслова:</i> неозначена форма, особові форми, безособові форми на <i>-но, -то</i> (загальне ознайомлення).	<i>знаходить</i> дієслово в реченні;
Неозначена форма (інфінітив) та особові форми.	<i>визначає</i> його форми, граматичні ознаки, належність дієслова до певної дієвідміни, види, часи та способи дієслів.
<i>Дієвідміни. Види дієслова</i> (доконаний і недоконаний).	
<i>Часи дієслова.</i>	
<i>Способи дієслів</i> (дійсний, умовний, наказовий). Безособові дієслова.	

<p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p>	<p>Вступник: знає значення дієприкметника, його морфологічні ознаки, синтаксичну роль; уміє утворювати активні та пасивні дієприкметники.</p>	
<p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p>	<p>Вступник: знає загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль дієприслівника, уміє утворювати дієприслівники доконаного й недоконаного видів.</p>	
<p><i>Правила правопису часток не-, ні-</i> з дієсловами, дієприкметниками, дієприслівниками.</p>	<p>уміє практично застосовувати правила правопису часток не-, ні-.</p>	
<p>Прислівник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників, ступені порівняння прислівників, способи їх творення.</p>	<p>Вступник: знає загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль прислівника; визначає його граматичні ознаки; уміє утворювати ступені порівняння.</p>	
<p><i>Основні правила правопису складних прислівників.</i></p>	<p>використовує на практиці правила правопису складних прислівників разом, окремо, через дефіс.</p>	
<p>Службові частини мови: прийменник, сполучник, частка, їхні розряди та роль у словосполученнях і реченнях, основні правила правопису. Вигук як особлива частина мови, розділові знаки у ньому.</p>	<p>Вступник: відрізняє службові частини мови: прийменники, сполучники, частки; знаходить вигуки в реченні, відрізняє їх від службових частин мови; використовує правила правопису під час виконання словникових та тестових завдань.</p>	
<p>V</p>	<p>Синтаксис. Пунктуація.</p>	
	<p><i>Словосполучення і речення. Способи зв'язку слів у словосполученні. Типи словосполучень.</i></p>	<p>Вступник: розрізняє головне і залежне слово у словосполученні; визначає типи словосполучень за належністю головного слова до певної частини мови, способи зв'язку слів</p>
	<p><i>Речення. Порядок слів у реченні. Головні та другорядні члени речення. Односкладні та неповні речення, розділові знаки у них.</i></p>	<p>(узгодження, керування, прилягання), речення різних видів, правильно ставить розділові знаки. Розрізняє речення різних видів: а метою висловлення, за складом граматичної основи, за наявністю необхідних членів речення, за будовою.</p>
	<p><i>Типе між підметом і присудком.</i> <i>Дієприкметниковий, дієприслівниковий та порівняльний звороти, розділові знаки при</i></p>	

<p>них.</p> <p>Речення з однорідними членами</p> <p>Однорідні члени речення (із сполучниковим, безсполучниковим і змішаним зв'язком).</p> <p>Однорідні й неоднорідні означення.</p> <p>Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами.</p> <p>Правопис. Кома між однорідними членами речення.</p> <p>Двокрапка і тире при узагальнювальних словах у реченнях з однорідними членами.</p>	<p><i>правильно ставить розділові знаки при однорідних членах речення та обґрунтовує їх;</i></p> <p><i>знаходить і виправляє помилки на вивчені правила;</i></p> <p><i>правильно інтонує речення з однорідними членами.</i></p>
<p>Речення зі звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями)</p> <p>Звертання непоширені й поширені. Вставні слова (словосполучення, речення).</p> <p><i>Правопис.</i> Розділові знаки у звертанні і вставних словах.</p>	<p>Вступник:</p> <p><i>знаходить</i> звертання, вставні слова (словосполучення, речення) у реченні;</p> <p><i>аналізує й оцінює</i> виражальні можливості речень із звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями) в тексті;</p> <p><i>правильно ставить</i> розділові знаки у звертаннях, вставних словах (словосполученнях, реченнях) та обґрунтовує їх;</p> <p><i>знаходить та виправляє</i> помилки на вивчені пунктуаційні правила.</p>
<p>Речення з відокремленими членами.</p> <p>Поняття про відокремлення.</p> <p>Відокремлені другорядні члени речення (у тому числі уточнювальні).</p> <p><i>Правопис.</i> Розділові знаки у відокремлених членах речення.</p>	<p>Вступник:</p> <p><i>знаходить</i> відокремлені та невідокремлені, уточнювальні члени речення;</p> <p><i>правильно розставляє</i> розділові знаки у вживанні відокремлених означень, прикладок, додатків, обставин та уточнюювальних членів речення та обґрунтовує їх.</p>
<p>Складне речення і його ознаки. Складні речення без сполучників, із сурядним і підрядним зв'язком.</p> <p>Складносурядне речення, його будова і засоби зв'язку в ньому. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.</p> <p><i>Правопис.</i> Розділові знаки між частинами складносурядного речення.</p>	<p>Вступник:</p> <p><i>розрізняє</i> структурні відмінності простих і складних речень, складних речень із сурядним і підрядним зв'язком;</p> <p><i>знаходить</i> у тексті складносурядні речення;</p> <p><i>визначає</i> види складних речень (сполучникові й безсполучникові), засоби зв'язку між частинами речення у складному, межі частин у складному реченні, кількість граматичних основ у ньому;</p> <p><i>правильно ставить розділові знаки між частинами складносурядного речення й</i></p>

		обґрунтовує їх; <i>знаходить і виправляє</i> пунктуаційні помилки на вивчені правила.
Складнопідрядне речення, його будова і засоби зв'язку в ньому. Основні види складнопідрядних речень.		Вступник: <i>знаходить</i> складнопідрядне речення у тексті, у тому числі з кількома підрядними частинами; <i>визначає</i> головну і підрядну частини, види складнопідрядних речень; <i>розрізняє</i> сполучники і сполучні слова; <i>правильно ставить коми</i> між частинами складнопідрядного речення й обґрунтовує їх; <i>знаходить і виправляє</i> помилки на вивчені правила.
<i>Правопис.</i> Розділові знаки між головною і підрядною частинами складнопідрядного речення. Розділові знаки у складнопідрядному реченні з кількома підрядними частинами.		
Безсполучникове складне речення. Сміслові відношення між частинами безсполучникового складного речення.		Вступник: <i>знаходить</i> безсполучникові складні речення; <i>визначає</i> його основні ознаки, смислові відношення між частинами безсполучникових складних речень; <i>правильно ставить розділові знаки</i> (кому, двокрапку, крапку з комою, тире) між частинами безсполучникового складного речення й обґрунтовує їх.
<i>Правопис.</i> Розділові знаки у безсполучниковому складному реченні.		
Складне речення з різними видами сполучникового і безсполучникового зв'язку.		Вступник: <i>знаходить</i> у тексті складне речення з різними видами зв'язку; <i>правильно розставляє</i> в них розділові знаки й обґрунтовує їх.
<i>Правопис.</i> Розділові знаки в складному реченні з різними видами сполучникового і безсполучникового зв'язку.		
Пряма і непряма мова як засоби передачі чужої мови. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як спосіб передачі чужої мови. Діалог.		Вступник: <i>знаходить</i> речення з прямою і непрямою мовою, з цитатами, репліками діалогу; <i>визначає</i> їхні особливості, виражальні можливості; <i>правильно ставить розділові знаки</i> у прямій мові, цитаті, діалозі й обґрунтовує їх; <i>замінює</i> пряму мову непрямою.

3. ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ

1. Звуки мови. Голосні і приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінкі і глухі.
2. Букви й інші графічні засоби. Український алфавіт. Співвідношення звуків і букв. звукове значення букв я, ю, є, ї, щ та буквосполучень дз, дзь, дж.
3. Склад. Наголос. Ненаголошені голосні, їх вимова і позначення на письмі. Вимова приголосних звуків та позначення їх на письмі.
4. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних.
5. Найпоширеніші чергування голосних звуків.
6. Найпоширеніші чергування приголосних звуків.
7. Правила вживання апострофа.
8. Правила вживання м'якого знака. Позначення подовжених м'яких приголосних та збігу однакових приголосних звуків.
9. Написання слів іншомовного походження.
10. Спільнокореневі слова і форми слів. Основа слова і закінчення змінних слів. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.
11. Вимова і написання префіксів з- (зі-, с-), роз-, без-, пре-, прі-, при-.
12. Змінювання і творення слів. Основні способи словотворення в українській мові. Зміни приголосних при творенні слів.
13. Правопис складних і складноскорочених слів.
14. Поняття про лексику. Лексичне значення слова. Однозначні і багатозначні слова. Пряме і переносне значення слів.
15. Синоніми, антоніми, омоніми.
16. Загальноживані слова. Діалектні та професійні слова. Стилiстична диференція української лексики. Запозичені слова.
17. Поняття про фразеологізми. Типи фразеологізмів. Джерела української фразеології. Фразеологізми в ролі членів речення.
18. Поняття про самостійні та службові частини мови.
19. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
20. Назви істот і неістот, загальні і власні назви.
21. Рід, число, відмінок іменників.
22. Відміни іменників. Правопис відмінкових закінчень іменників.
23. Невідмінювані іменники. Способи творення іменників.
24. Правопис найуживаніших суфіксів іменників. Велика буква у власних назвах.
25. Прикметник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
26. Якісні, відносні та присвійні прикметники.
27. Ступені порівняння прикметників, їх утворення.
28. Відмінювання прикметників. Способи творення прикметників.
29. Правопис відмінкових закінчень і найуживаніших суфіксів прикметників. Написання складних прикметників.
30. Числівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Числівники кількісні (власне кількісні, неозначено-кількісні, дробові, збірні) і порядкові. Числівники прості, складні і складені.
31. Відмінювання кількісних і порядкових числівників. Правопис числівників.
32. Займенник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки,

синтаксична роль. Розряди займенників.

33. Відмінювання займенників. Правопис займенників.

34. Дієслово як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Неозначена форма дієслова.

35. Способи дієслова (дійсний, умовний, наказовий). Види дієслів (доконаний і недоконаний). Часи дієслів.

36. Дієслова I і II дієвідмін. Особа і число. Безособові дієслова. Способи творення дієслів. Правопис дієслів.

37. Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні і пасивні дієприкметники, їх творення.

38. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові дієслівні форми на -но, -то. Правопис дієприкметників.

39. Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного і недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот. Правопис дієприслівників.

40. Прислівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників. Ступені порівняння прислівників. Способи їх творення. Правопис прислівників.

41. Прийменник як службова частина мови. Непохідні і похідні прийменники. Правопис прийменників разом, окремо і через дефіс.

42. Сполучник як службова частина мови. Сполучники сурядності і підрядності. Групи сполучників за будовою. Правопис сполучників окремо і через дефіс.

43. Частка як службова частина мови. Формотворчі, словотворчі та модальні частки. Написання часток. Не і ні з різними частинами мови.

44. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

45. Словосполучення. Будова і типи словосполучень за способом вираження головного члена.

46. Просте речення. Види речень за метою висловлювання: розповідні, питальні, спонукальні. Окличні речення.

47. Члени речення (підмет і присудок; додаток, означення, обставини), способи їх вираження та різновиди. Прикладка як різновид означення. Порівняльний зворот.

48. Розділові знаки в кінці речення. Тире між підметом та присудком. Розділові знаки при прикладках і порівняльних зворотах.

49. Речення двоскладні і односкладні. Різновиди односкладних речень. Повні й неповні речення. Тире в неповних реченнях.

50. Однорідні члени речення. Узагальнювальне слово при однорідних членах речення. Однорідні й неоднорідні означення. Розділові знаки при однорідних членах речення.

51. Звертання і вставні слова (словосполучення, речення). Розділові знаки в них.

52. Відокремлені другорядні члени речення (в тому числі уточнювальні). Розділові знаки при відокремлених членах.

53. Складне речення, його типи. Складносурядне речення. Розділові знаки в складносурядних реченнях.

54. Складнопідрядне речення із сполучниками і сполучними словами. Основні види підрядних речень. Розділові знаки в складнопідрядних реченнях.

55. Складне речення з кількома підрядними.

56. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому реченні. Складне речення з різними видами зв'язку, розділові знаки в ньому.

57. Пряма й непряма мова. Цитата. Діалог. Розділові знаки при прямій мові, цитаті, діалозі.

58. Основні вимоги до мовлення: змістовність, послідовність, багатство, точність, доречність, виразність, правильність. Мовленнєві помилки.

59. Поняття про текст. Поділ тексту на абзаци. Мовні засоби зв'язку речень у тексті.

60. Поняття про стилі мовлення: розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий і публіцистичний.

4. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ індивідуальної усної співбесіди з української мови

Метою індивідуальної усної співбесіди з української мови є перевірка відповідності знань умінь та навичок вступників програмним вимогам, з'ясування мовленнєвої компетенції та оцінка ступеня підготовленості випускників базової середньої школи до подальшого навчання у Фаховому коледжі КОГПА ім. Тараса Шевченка.

Зміст питань для співбесіди на основі базової середньої освіти охоплює програмний матеріал за курс основної школи і не виходить за його межі.

Питання складені на основі **Програми для загальноосвітніх навчальних закладів «УКРАЇНСЬКА МОВА 5–9 класи»**, методичних рекомендацій з урахуванням нагромадженого досвіду практичної роботи викладачів.

Для визначення рівня навчальних досягнень з української мови, перевірки сформованого базового лінгвістичного світогляду вступникам пропонуються відкриті питання.

Індивідуальна усна співбесіда проводиться комісією у складі трьох осіб: голови екзаменаційної комісії та двох членів комісії. Усна відповідь оцінюється відповідно до критеріїв оцінювання навчальних досягнень за 12-бальною шкалою кожним членом комісії відповідно до **додатку 1** і оголошується відразу вступнику. Сума отриманих балів переводиться відповідно до таблиці переведення отриманих балів до шкали 100-200 (**додаток 2**), про що робиться відповідний запис у аркуші результатів вступних випробувань.

5. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Заболотний О.В. Українська мова. 5 кл.: підруч. для закл. заг. серед. освіти/ О.В. Заболотний, В.В. Заболотний. – 2-ге вид., доопрац. – Київ: Генеза, 2018. – 208 с.

2. Глазова О.П. Українська мова. 5 кл.: підруч. для закладів загальної середньої освіти /О.П. Глазова. – Вид. 2-ге, доопр. – К.: Видавничий дім «Освіта», 2018. – 240 с.: іл.

3. Заболотний О.В. Українська мова: підруч. для 6 кл. закл. загальн. серед. освіти/ Олександр Заболотний, Віктор Заболотний. – 2-ге вид., переробл. – Київ: Генеза, 2020. – 256 с.

4. Глазова О. П. Українська мова: підруч. для 7 класу закладів загальної середньої освіти. – 2-ге вид., переробл./ О.П. Глазова. – К.: Видавничий дім «Освіта», 2020. – 256 с.: іл.
5. Авраменко О.М. Українська мова: підруч. для 8 кл. закл. загальн. серед. освіти/ Олександр Авраменко, Тамара Борисюк, Ольга Почтаренко. – Київ: «Грамота», 2021. 191 с.
6. Данилевська О.М. Українська мова: підруч. для 8 кл. закл. загальн. серед. освіти/ Оксана Данилевська. – Київ: УОВЦ "Оріон", 2021. – 256 с.
7. Глазова О.П. Українська мова: підруч. для 8 класу закладів загальної середньої освіти. – 2-ге вид., переробл./ О.П. Глазова. – К.: Видавничий дім «Освіта», 2020. – 255 с.
8. Караман С.О. Українська мова: підруч. для 8 кл. закл. загальн. серед. освіти/ Станіслав Караман, Олена Горошкіна, Ольга Караман, Людмила Попова. – Київ : Літера ЛТД, 2021. – 296 с.
9. Заболотний О.В. Українська мова: підруч. для 9 кл. загальноосвітніх навчальних закладів/ Олександр Заболотний, Віктор Заболотний. – Київ: Генеза, 2017. – 272 с.
10. Голуб Н.Б. Українська мова: підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів/ Голуб Н. Б., Ярмолюк А.В. – К.: Педагогічна думка, 2017. – 308 с.; іл.
11. Глазова О.П. Українська мова: підруч. для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів/ О. П. Глазова. – Харків, Ранок, 2017. – 256 с.
12. Авраменко О. Українська мова: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл./ Олександр Авраменко. – К.: Грамота, 2017. – 160 с.: іл.
13. Авраменко О.М. Довідник з української мови. – К.: Грамота, 2019.
14. Орфографічний словник. – Тернопіль, 2019.
15. Український правопис. – Х: Фоліо, 2019 .

Додаток 1

до Програми індивідуальної
усної співбесіди з
української мови
(розділ 4)

**КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ
ВСТУПНИКІВ ЗА 12-БАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ**

Рівні навчальних досягнень	12-ти бальна шкала	Критерії оцінювання навчальних досягнень
I. Початковий	1	Вступник може розрізняти об'єкт вивчення і відтворити деякі його елементи; мало усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності.
	2	Вступник фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу; має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення; виявляє здатність елементарно викласти думку; може усно відтворити кілька термінів, явищ без зв'язку між ними.
	3	Вступник відтворює менш як половину навчального матеріалу; може дати відповідь з кількох простих речень; здатен усно відтворити окремі положення завдання; не має сформованих практичних умінь та навичок.
II. Середній	4	Вступник має недостатній рівень знань; знає близько половини навчального матеріалу, здатний відтворити його відповідно до тексту підручника або пояснень учителя, повторити за зразком певну операцію, дію; описує явища, процеси без пояснень причин, слабо орієнтується в поняттях.
	5	Вступник знає більш як половину навчального матеріалу; розуміє основний навчальний матеріал; здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило, відтворити його з помилками та неточностями; формулює поняття, наводить приклади; підтверджує висловлене судження прикладами.
	6	Вступник виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, але недостатньо осмислена; самостійно відтворює більшу частину навчального матеріалу; відповідає за планом, висловлює власну думку щодо теми, вміє застосовувати знання на практиці.
III. Достатній	7	Вступник правильно і логічно відтворює навчальний матеріал; розуміє основоположні теорії і факти, установлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; уміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок.

	8	Знання вступника є достатньо повними, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, уміє аналізувати, установлювати найсуттєвіші зв'язки і залежності між мовними явищами, фактами, робити висновки; відповідь його повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями.
	9	Вступник вільно володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в дещо змінених ситуаціях, уміє аналізувати і систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази у власній аргументації; висловлює стандартну аргументацію при оцінці дій, процесів, явищ; чітко тлумачить поняття.
IV. Високий	10	Вступник володіє глибокими й міцними знаннями, робить аргументовані висновки; критично оцінює окремі нові мовні факти, явища, ідеї, наводить доречні приклади.
	11	Вступник володіє узагальненими знаннями з предмета, аргументовано використовує їх; уміє застосувати вивчений матеріал для власних аргументованих суджень у практичній діяльності.
	12	Вступник має системні, дієві знання, користується широким арсеналом засобів доказів своєї думки; вирішує складні проблемні завдання; схильний до системно-наукового аналізу явищ; відповідь повна, глибока, аргументована.

Додаток 2
до Програми індивідуальної
усної співбесіди з української
мови
(розділ 4)

ТАБЛИЦЯ
переведення суми балів, отриманих за 12-бальною шкалою,
до шкали 100-200

Тестовий бал	Бал за шкалою 100-200
1	незадовільно
2	незадовільно
3	незадовільно
4	100
5	107
6	113
7	119
8	125
9	128
10	131
11	134
12	136
13	138
14	140
15	142
16	144
17	145
18	146

Тестовий бал	Бал за шкалою 100-200
19	147
20	148
21	149
22	150
23	152
24	154
25	156
26	158
27	160
28	163
29	166
30	169
31	172
32	176
33	180
34	186
35	192
36	200